הכל שוחטין פרק ראשון חולין כה.

ואפילו מלא חרדל. שהכלי אינו נוגע בכולו אלא כמה שסמוך לדפנות והאמצעיים מיטמאין מן האויר ואי אתה יכול לומר שזה מטמא את זה [6]שהרי אין כציקה בכל אחד ואחד אין מוכל מטמא מוכל ועוד אם כן זה שני וזה שלישי והשלישי לא יעשה רביעי לטמא את האמצעיים: **ויהא כלי חרס מיטמא מגבו.** בנגיעה: **מק"ו.** דתוכו גלי לך קלא[5] מה שאין כן בשאר כלים [כ] וגבו בנגיעה ליתי בק"ו מה כלי שטף שאין מיטמאין מאוירן בלא נגיעה כדיליף לקמיה תוכו של זה ולא תוכו של אחר: **מיטמאין מגבן.** בנגיעה כדכתיב (ויקרא יא) וכל אשר יפול עליו וגו' עליו משמע דנגע ולא שנא גבו ולא שנא תוריו[1]: **כלי שטף.** מדקיבל אפתיחה שמע מינה בכלי חרס קאי דאיזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו הוא אומר זה כלי חרס וכי אין צמיד פתיל עליו הוא דטמא [6]א"הא יש צמיד פתיל עליו טהור ויהיו כל הכלים מיטמאין מאוירין מק"ו ומה [7]כלי חרס שאין מיטמא מגבו מיטמא מאוירו כל הכלים שמיטמאין מגבן אינו דין שמיטמאין מאוירין אמר קרא תוכו תוכו של זה ולא תוכו של אחר והני תוכו הא דרשינהו [8]ארבעה תוכו כתיבי [2]תוכו תוך תוכו תוך חד לגופיה וחד לג"ש וחד תוכו של זה ולא תוכו של אחר וחד [3]תוכו ולא תוך תוכו ואפילו כלי שטף [6] ולא יהו כל הכלים מיטמאין מגבן אלא מתוכן ובנגיעה מק"ו ומה כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו מיטמא מגבו כל הכלים שאין מיטמאין מאוירין אינו דין שאין מיטמאין מגבן אמר קרא וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא האי הוא דכי אין צמיד פתיל עליו טמא הא יש צמיד פתיל עליו טהור הא כל הכלים בין שיש צמיד פתיל עליהם בין שאין צמיד פתיל עליהם מיטמאין: **מתני'** [9]טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ: **גמ'** תנו רבנן [10]גולמי כלי עץ טמאין [11]פשוטיהן טהורין [12]גולמי כלי מתכות טהורין [13]פשוטיהן טמאין נמצא טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ [14]ואלו הן גולמי כלי עץ כל שעתיד לשוף לשבץ לגרר לכרכב להטיח בטונם מחוסר כן או אוגן או אוזן טמא מחוסר חטיטה טהור מחוסר חטיטה פשיטא לא צריכא [15]דחק קפיזא בקבא [16]ואלו הן [17]גולמי כלי מתכות כל שעתיד לשוף

איזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו הוי אומר זה כלי חרס. אבל אי לא כתיב פתוח ע"כ הוה מוקמינן ליה בכל הכלים ולא הוה ידעינן מאי למידרש מהתם: (לעיל) **ומה כל הכלים שאין מיטמאין מאוירין בו'.** וא"ת מה לכל הכלים שכן נעשו אב הטומאה ונסמוך נמי דעבד ק"ו איפכא שיהו כל הכלים מיטמאין מאויר איכא למיפרך מה לכלי חרס שכן אין לו טהרה במקוה וי"ל דלאו מכח כלי עביד ק"ו אלא מכח גב ואויר ומיהו למאי דפריסית לעיל דהאי ק"ו הוי כמו מה מצינו דלא מקשה כל חד וחד מיקום אחדוכתיה קשה דנמה מצינו ליכא למילף ליתן האמור של זה בזה דאיכא למיפרך כדפריסית ושם לומר כדפריסית לעיל שם כאן שוס סברא לעשות ק"ו אחד יותר מאחר ועוד האי ק"ו דהכא לא נקטיה אלא לרווחא דמילתא דנסתם כלים כתיב טומאת מגע אף מגבן וכל הכלי אשר יגע בו הזב יטמא דמהיכא נמעט כלי חרס ולשאר כלים דילפינן טומאת אויר מק"ו היינו מכח גב ואויר ולהכי אינצריך תוכו של זה ולא תוכו של אחר: **וידהו כל הכלים מיטמאין מאוירין מק"ו.** ואם תאמר אם כן לא ליטמא מגבו דהסתא מיתוקמא בכולהו קרא דכל כלי פתוח דנכולם טומאה קודמת לפתחן וי"ל דמ"מ לא מוקמינן ליה אלא בכלי חרס דכתיב ביה טומאת אויר בהדיא: [3]**וחד** לגזירה שוה. מופנית היא דהוה מצי למכתב וכל אשר יפול מהם בו כל אשר בו: **ואפילו** כלי שטף מציל. פירש בקונטרס דלא מיבעיא כלי חרס דאין מיטמא מגבו אלא אפילו כלי שטף דמיטמא מגבו מציל שגם כלי שטף אינו מקבל טומאה מאויר כלי חרס כדאמרינן בפסחים (דף כ.) וקשה לפירושו דאם כן מה חידוש יש בכלי שטף יותר מבכלי חרס ועוד לאיכא חידוש יותר בכלי חרס מבכלי שטף כגון אם שרץ באויר כלי חרס פנימי ואוכלין בכלי חרס חיצון דטהור אף ע"פ שהפנימי טמא דהוי רבותא טפי מבכלי שטף דאינו מקבל טומאה מאויר ונראה לפרש דקרא אצטריך לכלי שטף אף על גב דלאו מייה הוא ממריב ביה אכל כלי חרס דמייה הוא בלאו קרא ידעינן דאוכל ומחריב ביה וכן מוכח בשמעתא קמייתא דזבחים (דף ג.) דפריך ומי אמר רבא מטאת שחטה על מי שמחוייב מטאת פסולה על מי שמחוייב עולה כשרה אלמא דמינה מחריב בה דלא מינה לא מחריב בה ומגן אפילו כלי שטף מציל ומשני התם גלי קראי דאכרבעה תוכו כתיבי:

להטיח בטונם. הקשה ר"ת דכפ' שני דסנהדרין (ד' כ:) [16]אמר כלי עץ מאימתי מקבלים טומאה העריסה והמטה משיטופם בעור הדג ותירץ דשיפה דהתם היינו להסיר את הקפמים הגדולים שמזיקין ליגע עליה אבל שפייה דהכא אינה אלא לגוי בעלמא להחליקו ולאתאמו: מאי

אפילו מלא חרדל א"ל רב אדא בר אהבה לרבא ויהא כלי חרס מיטמא מגבו מק"ו ומה כל הכלים שאין מיטמאין מאוירן מיטמאין מגבן כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו דין שיטמא מגבו אמר קרא [1]וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו איזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו הוי אומר זה כלי חרס וכי אין צמיד פתיל עליו הוא דטמא [6]א"הא יש צמיד פתיל עליו טהור ויהיו כל הכלים מיטמאין מאוירין מק"ו ומה [7]כלי חרס שאין מיטמא מגבו מיטמא מאוירו כל הכלים שמיטמאין מגבן אינו דין שמיטמאין מאוירין אמר קרא תוכו תוכו של זה ולא תוכו של אחר והני תוכו הא דרשינהו [8]ארבעה תוכו כתיבי [2]תוכו תוך תוכו תוך חד לגופיה וחד לג"ש וחד תוכו של זה ולא תוכו של אחר וחד [3]תוכו ולא תוך תוכו ואפילו כלי שטף [6] ולא יהו כל הכלים מיטמאין מגבן אלא מתוכן ובנגיעה מק"ו ומה כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו מיטמא מגבו כל הכלים שאין מיטמאין מאוירין אינו דין שאין מיטמאין מגבן אמר קרא וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא האי הוא דכי אין צמיד פתיל עליו טמא הא יש צמיד פתיל עליו טהור הא כל הכלים בין שיש צמיד פתיל עליהם בין שאין צמיד פתיל עליהם מיטמאין: מתני' [9]טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ: גמ' תנו רבנן [10]גולמי כלי עץ טמאין [11]פשוטיהן טהורין [12]גולמי כלי מתכות טהורין [13]פשוטיהן טמאין נמצא טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ [14]ואלו הן גולמי כלי עץ כל שעתיד לשוף לשבץ לגרר לכרכב להטיח בטונם מחוסר כן או אוגן או אוזן טמא מחוסר חטיטה טהור מחוסר חטיטה פשיטא לא צריכא [15]דחק קפיזא בקבא [16]ואלו הן [17]גולמי כלי מתכות כל שעתיד לשוף

ואפילו מלא חרדל. שהכלי אינו נוגע בכולו אלא כמה שסמוך לדפנות והאמצעיים מיטמאין מן האויר ואי אתה יכול לומר שזה מטמא את זה [6]שהרי אין כציקה בכל אחד ואחד ועוד אין מוכל מטמא מוכל ועוד אם כן זה שני וזה שלישי והשלישי לא יעשה רביעי לטמא את האמצעיים: **ויהא כלי חרס מיטמא מגבו.** בנגיעה: **מק"ו.** דתוכו גלי לך קלא[5] מה שאין כן בשאר כלים [כ] וגבו בנגיעה ליתי בק"ו מה כלי שטף שאין מיטמאין מאוירן בלא נגיעה כדיליף לקמיה תוכו של זה ולא תוכו של אחר: **מיטמאין מגבן.** בנגיעה כדכתיב (ויקרא יא) וכל אשר יפול עליו וגו' עליו משמע דנגע ולא שנא גבו ולא שנא תוריו[1]: **כלי שטף.** מדקיבל אפתיחה שמע מינה בכלי חרס קאי דאיזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו הוא אומר זה כלי חרס וכי אין צמיד פתיל עליו הוא דטמא [6]א"הא יש צמיד פתיל עליו טהור ויהיו כל הכלים מיטמאין מאוירין מק"ו ומה [7]כלי חרס שאין מיטמא מגבו מיטמא מאוירו כל הכלים שמיטמאין מגבן אינו דין שמיטמאין מאוירין אמר קרא תוכו תוכו של זה ולא תוכו של אחר והני תוכו הא דרשינהו [8]ארבעה תוכו כתיבי [2]תוכו תוך תוכו תוך חד לגופיה וחד לג"ש וחד תוכו של זה ולא תוכו של אחר וחד [3]תוכו ולא תוך תוכו ואפילו כלי שטף [6] ולא יהו כל הכלים מיטמאין מגבן אלא מתוכן ובנגיעה מק"ו ומה כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו מיטמא מגבו כל הכלים שאין מיטמאין מאוירין אינו דין שאין מיטמאין מגבן אמר קרא וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא האי הוא דכי אין צמיד פתיל עליו טמא הא יש צמיד פתיל עליו טהור הא כל הכלים בין שיש צמיד פתיל עליהם בין שאין צמיד פתיל עליהם מיטמאין: מתני' [9]טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ: גמ' תנו רבנן [10]גולמי כלי עץ טמאין [11]פשוטיהן טהורין [12]גולמי כלי מתכות טהורין [13]פשוטיהן טמאין נמצא טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ [14]ואלו הן גולמי כלי עץ כל שעתיד לשוף לשבץ לגרר לכרכב להטיח בטונם מחוסר כן או אוגן או אוזן טמא מחוסר חטיטה טהור מחוסר חטיטה פשיטא לא צריכא [15]דחק קפיזא בקבא [16]ואלו הן [17]גולמי כלי מתכות כל שעתיד לשוף**

איזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו הוי אומר זה כלי חרס. אבל אי לא כתיב פתוח ע"כ הוה מוקמינן ליה בכל הכלים ולא הוה ידעינן מאי למידרש מהתם: (לעיל) **ומה כל הכלים שאין מיטמאין מאוירין בו'.** וא"ת מה לכל הכלים שכן נעשו אב הטומאה ונסמוך נמי דעבד ק"ו איפכא שיהו כל הכלים מיטמאין מאויר איכא למיפרך מה לכלי חרס שכן אין לו טהרה במקוה וי"ל דלאו מכח כלי עביד ק"ו אלא מכח גב ואויר ומיהו למאי דפריסית לעיל דהאי ק"ו הוי כמו מה מצינו דלא מקשה כל חד וחד מיקום אחדוכתיה קשה דנמה מצינו ליכא למילף ליתן האמור של זה בזה דאיכא למיפרך כדפריסית ושם לומר כדפריסית לעיל שם כאן שוס סברא לעשות ק"ו אחד יותר מאחר ועוד האי ק"ו דהכא לא נקטיה אלא לרווחא דמילתא דנסתם כלים כתיב טומאת מגע אף מגבן וכל הכלי אשר יגע בו הזב יטמא דמהיכא נמעט כלי חרס ולשאר כלים דילפינן טומאת אויר מק"ו היינו מכח גב ואויר ולהכי אינצריך תוכו של זה ולא תוכו של אחר: **וידהו כל הכלים מיטמאין מאוירין מק"ו.** ואם תאמר אם כן לא ליטמא מגבו דהסתא מיתוקמא בכולהו קרא דכל כלי פתוח דנכולם טומאה קודמת לפתחן וי"ל דמ"מ לא מוקמינן ליה אלא בכלי חרס דכתיב ביה טומאת אויר בהדיא: [3]**וחד** לגזירה שוה. מופנית היא דהוה מצי למכתב וכל אשר יפול מהם בו כל אשר בו: **ואפילו** כלי שטף מציל. פירש בקונטרס דלא מיבעיא כלי חרס דאין מיטמא מגבו אלא אפילו כלי שטף דמיטמא מגבו מציל שגם כלי שטף אינו מקבל טומאה מאויר כלי חרס כדאמרינן בפסחים (דף כ.) וקשה לפירושו דאם כן מה חידוש יש בכלי שטף יותר מבכלי חרס ועוד לאיכא חידוש יותר בכלי חרס מבכלי שטף כגון אם שרץ באויר כלי חרס פנימי ואוכלין בכלי חרס חיצון דטהור אף ע"פ שהפנימי טמא דהוי רבותא טפי מבכלי שטף דאינו מקבל טומאה מאויר ונראה לפרש דקרא אצטריך לכלי שטף אף על גב דלאו מייה הוא ממריב ביה אכל כלי חרס דמייה הוא בלאו קרא ידעינן דאוכל ומחריב ביה וכן מוכח בשמעתא קמייתא דזבחים (דף ג.) דפריך ומי אמר רבא מטאת שחטה על מי שמחוייב מטאת פסולה על מי שמחוייב עולה כשרה אלמא דמינה מחריב בה דלא מינה לא מחריב בה ומגן אפילו כלי שטף מציל ומשני התם גלי קראי דאכרבעה תוכו כתיבי:

להטיח בטונם. הקשה ר"ת דכפ' שני דסנהדרין (ד' כ:) [16]אמר כלי עץ מאימתי מקבלים טומאה העריסה והמטה משיטופם בעור הדג ותירץ דשיפה דהתם היינו להסיר את הקפמים הגדולים שמזיקין ליגע עליה אבל שפייה דהכא אינה אלא לגוי בעלמא להחליקו ולאתאמו: מאי

אפילו מלא חרדל א"ל רב אדא בר אהבה לרבא ויהא כלי חרס מיטמא מגבו מק"ו ומה כל הכלים שאין מיטמאין מאוירן מיטמאין מגבן כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו דין שיטמא מגבו אמר קרא [1]וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו איזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו הוי אומר זה כלי חרס וכי אין צמיד פתיל עליו הוא דטמא [6]א"הא יש צמיד פתיל עליו טהור ויהיו כל הכלים מיטמאין מאוירין מק"ו ומה [7]כלי חרס שאין מיטמא מגבו מיטמא מאוירו כל הכלים שמיטמאין מגבן אינו דין שמיטמאין מאוירין אמר קרא תוכו תוכו של זה ולא תוכו של אחר והני תוכו הא דרשינהו [8]ארבעה תוכו כתיבי [2]תוכו תוך תוכו תוך חד לגופיה וחד לג"ש וחד תוכו של זה ולא תוכו של אחר וחד [3]תוכו ולא תוך תוכו ואפילו כלי שטף [6] ולא יהו כל הכלים מיטמאין מגבן אלא מתוכן ובנגיעה מק"ו ומה כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו מיטמא מגבו כל הכלים שאין מיטמאין מאוירין אינו דין שאין מיטמאין מגבן אמר קרא וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא האי הוא דכי אין צמיד פתיל עליו טמא הא יש צמיד פתיל עליו טהור הא כל הכלים בין שיש צמיד פתיל עליהם בין שאין צמיד פתיל עליהם מיטמאין: מתני' [9]טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ: גמ' תנו רבנן [10]גולמי כלי עץ טמאין [11]פשוטיהן טהורין [12]גולמי כלי מתכות טהורין [13]פשוטיהן טמאין נמצא טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ [14]ואלו הן גולמי כלי עץ כל שעתיד לשוף לשבץ לגרר לכרכב להטיח בטונם מחוסר כן או אוגן או אוזן טמא מחוסר חטיטה טהור מחוסר חטיטה פשיטא לא צריכא [15]דחק קפיזא בקבא [16]ואלו הן [17]גולמי כלי מתכות כל שעתיד לשוף

ואפילו מלא חרדל. שהכלי אינו נוגע בכולו אלא כמה שסמוך לדפנות והאמצעיים מיטמאין מן האויר ואי אתה יכול לומר שזה מטמא את זה [6]שהרי אין כציקה בכל אחד ואחד ועוד אין מוכל מטמא מוכל ועוד אם כן זה שני וזה שלישי והשלישי לא יעשה רביעי לטמא את האמצעיים: **ויהא כלי חרס מיטמא מגבו.** בנגיעה: **מק"ו.** דתוכו גלי לך קלא[5] מה שאין כן בשאר כלים [כ] וגבו בנגיעה ליתי בק"ו מה כלי שטף שאין מיטמאין מאוירן בלא נגיעה כדיליף לקמיה תוכו של זה ולא תוכו של אחר: **מיטמאין מגבן.** בנגיעה כדכתיב (ויקרא יא) וכל אשר יפול עליו וגו' עליו משמע דנגע ולא שנא גבו ולא שנא תוריו[1]: **כלי שטף.** מדקיבל אפתיחה שמע מינה בכלי חרס קאי דאיזהו כלי שטומאתו קודמת לפתחו הוא אומר זה כלי חרס וכי אין צמיד פתיל עליו הוא דטמא [6]א"הא יש צמיד פתיל עליו טהור ויהיו כל הכלים מיטמאין מאוירין מק"ו ומה [7]כלי חרס שאין מיטמא מגבו מיטמא מאוירו כל הכלים שמיטמאין מגבן אינו דין שמיטמאין מאוירין אמר קרא תוכו תוכו של זה ולא תוכו של אחר והני תוכו הא דרשינהו [8]ארבעה תוכו כתיבי [2]תוכו תוך תוכו תוך חד לגופיה וחד לג"ש וחד תוכו של זה ולא תוכו של אחר וחד [3]תוכו ולא תוך תוכו ואפילו כלי שטף [6] ולא יהו כל הכלים מיטמאין מגבן אלא מתוכן ובנגיעה מק"ו ומה כלי חרס שמיטמא מאוירו אינו מיטמא מגבו כל הכלים שאין מיטמאין מאוירין אינו דין שאין מיטמאין מגבן אמר קרא וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא האי הוא דכי אין צמיד פתיל עליו טמא הא יש צמיד פתיל עליו טהור הא כל הכלים בין שיש צמיד פתיל עליהם בין שאין צמיד פתיל עליהם מיטמאין: מתני' [9]טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ: גמ' תנו רבנן [10]גולמי כלי עץ טמאין [11]פשוטיהן טהורין [12]גולמי כלי מתכות טהורין [13]פשוטיהן טמאין נמצא טהור בכלי עץ טמא בכלי מתכות טהור בכלי מתכות טמא בכלי עץ [14]ואלו הן גולמי כלי עץ כל שעתיד לשוף לשבץ לגרר לכרכב להטיח בטונם מחוסר כן או אוגן או אוזן טמא מחוסר חטיטה טהור מחוסר חטיטה פשיטא לא צריכא [15]דחק קפיזא בקבא [16]ואלו הן [17]גולמי כלי מתכות כל שעתיד לשוף**

מסורת הש"ס

[1] [שבת פד:], [ב"ב כ:], [ב] [ב"ב כ:], [ג] [מכות נ:], [ד] [תוספתא פ"ח ה"י:], [ה] [שבת קנ. ע"ש], [ו] [תוספתא דכלים פ"ב ה"מ], [ז] [תוכו רש"ס], [ח] [שמיני פרשה יז], [ט] [חגיגה כו:], [י] [נדא"ל מרנתוא מרמנן], [כ] [עיין תוס"י פרשה תרומה מ ס"ה], [ל] עיין רש"ל,

תורה אור השלם

1. וְכָל כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:
במדבר יט טו
2. וְכָל כְּלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל תּוֹכוֹ יִטְמָא וְאֶתוֹ תִשְׁבָּרוּ: ויקרא יא לג

הגהות הב"ח

(א) גמ' כלי שטף מציל וכו': (ב) הש"י ד"ה מק"ו וכו' בשאר כלים וגם בנגיעה ליתי בק"ו הס"ד: (ג) ד"ה תוכו וכו' ואפי' כלי שטף מציל דלא מיבעיא אם פנימי גם הוא וכו': (ד) באיר וכתיב כל כלי"ל ואות ו' נמחק:

מוסף רש"י

ואפילו מלא חרדל. שאין נוגע בתוכו אלא גרגרין שאלו הדפנות ואפילו הכי כלי טמא מן האויר (נדה יז:). ארבעה תוכו כתיבי. כלפ. תוכו תרי זימני ודיום תוך ולדום תוכו, דהיה מצי למיכתב אל תוך וכתיב תוכו למיטמא. וכן בחטיו (זבחים ג:). ולא תוכו של אחר. למעוטי כלי שטף מטומאת אויר אף"כ נגע (שם). לכרכב. לשון היקף מרץ עגולה (זבחים סב:) והוא כמו שעושים מרגלין עגולין בקרני דפני הכתיבת ופפפלי הענן (שמות כז ה). דחק קפיזא בקבא. בגוש גדול הלאלי לחוק בו קב מקק אלא לטיון (שבת קג. ע"ש).

שיטה מקובצת

[6] שהרי אין כביצה בכל אחד. ג"כ פ' ואין פחות מכביצה קטנה כך מצאתי בס"ד: [כ] מק"ו דתוכו גלי לך קרא שמיטמא מאוירו מה שאין כן בשאר כלים וגבו בנגיעה ליתי בק"ו מכלי שטף שאין: [ג] באיזה כלי הרגילה תורה: [ד] ולא מיבעיא אם פנימי הוא של חרס דמציל דכיון: [ה] אלא אפי' פנימי כלי שטף דמיטמא מגבו ואיכא למימר לא יחדו. וכ"כ פי' ואיכא למימר כיון דבחיצון שרץ תלוי באויר כמאן דמליא טומאה הוי ואפילו נגע בה (השרץ) בכלי שטף קמ"ל דמציל. [כ"מ בגליון רש"י ד"ל כתב יד ישן]: [ו] אבל כלים אין מיטמאים מאויר כלי חרס דתניא בפסחים יכול: [ז] אלמא מגבן מיטמאים הס"ד: [ח] לכרכב שהוקק בהם חקיקות ענולות בכרכוב כדרך שעושים בכסויי תיבות ובפפסלים: [ט] הקשה ר"ת דכפ' שני דסנהדרין אמרינן:

עין משפט נר מצוה

קפא א מיי' פי"ד מהל' כלים הל"ח [ופכ"ח מהל' טומאת מת הל"ח]:
קפא ב מיי' פי"ד מהל' כלים הל"מ ט:
קפב ג מיי' שם פ"ח הל"ט ו ופ"ה ה"ח ופ"ח ה"ל [ה]:
קפג ד מיי' שם פ"ה הל"ח [ופ"ח הלכה ה]:
קפד ה מיי' שם פ"ח הלכה י [ופ"ח הלכה ה]:
קפה ו מיי' שם פ"ח הל"ח [ה]:
קפו ז מיי' שם פ"ח הל"ט [ופ"ח ה"ט]:
קפז ח מיי' שם פ"ה הל"ח:
קפח ט מיי' שם פ"ח הלכה כ:

לעזי רש"י

אשפריל"א. שכצבען (צמח ששימש להצביע חספוס). אנש"א. אוזן, ידית (של כלי).

רבינו גרשום

ואיזהו כלי שטומאה קודמת לפתחו. כלומר שאין מטמא מגבו אלא דרך פתחו: אמר קרא תוכו. כלומר תוכו של כלי חרש וכו': הני תוכו הא דרשינהו. כלומר לעיל: לא ארבעה תוכו כתיבי תוך תוכו תוך תוכו. כלומר מצי למיכתב תוך מאי תוכו לדרשא הוא דאתא: חד לג"ש. כדאמרינן לעיל כלומר נאמר תוכו ליטמא וכו' וחד תוכו ולא תוך תוכו כלומר דכתב וכל אשר בתוכו יטמא ולא הוך תוכו יטמא ואפ' כו': כלי שטף העומד לתוך החנור שתנור זו כלי חרש [הוא] וכלי שטף [6] זו כלי עור אבל פירות שבכלי שטף אין טמאין דכלי העומד בתוכו טמא ולא מה שבתוכו ומה אמר אפ' כלי שטף כלומר לא מבעיא כלי חרש דחשיב תוך דידיה אפ' כלי שטף דאין חשוב תוך דידיה אפ' הכי מציל לפירות שבתוכו: ובנגיעה כלומר דנגע בתוכו ויהא טמא ולא יהו כל הכלים מטמאין בגבן כלומר בכלי עץ וכו' אמר קרא וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל וגו' כלומר שזו כלי חרש האי הוא דכי אין צמיד פתיל טמא שזו כלי חרש וכו' אלא כל הכלים כלומר של עץ בין שיש צמיד פתיל ובין שאין צמיד וכו': גולמי כלי עץ כדבעינן לפרושי לקמן: וכל שעתיד לשוף אפלניר בלע"ז. לשבץ קלינ"ר. לכרכם לשון צרקליש: להטיח בטונם שטחין אותו להיות אדום: מחוסר כן. כלומר שולים על מה שהכלי יושב:

---

6) נדא"ל דנ"ל וכלי שטף דמייט כלי עוד ומתמה ומן סיה כתוך כתמוד כל הסיפוק שהיו כתוך כלי שטף טהורין דכלי וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com